Водограю веселий хлюп
І приручені голуби,
Мовлять очі її: "Люблю!"
І його ніби теж: "Люби..."

Світ довкола спинився, стих —
Полароїду об'єктив
Миттю схопить це щастя їх,
Й буде знімок їм диво з див:

Руки в руки, плече в плече,
Й проти сонця сяє лице —
Усміх уст їхніх і очей.
Їм залишиться диво це.

І коли промайнуть літа
Й пам'ять їхню притупить час,
Може, скажуть: "Хвилина та
Дивом щастя сяє для нас".